

Arrest

nr. 83 274 van 19 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VROMBAUT loco advocaat W. GARDIN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoeker vraagt voor de derde maal asiel aan. Zijn vorige asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 12 215 van 3 juni 2008 op grond van de eerder, in het kader van zijn eerste asielaanvraag, vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Bagdad en van de problemen die hij aldaar met de Sadr'-militie zou hebben gekend.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd,

behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker stukken bij waarvan in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat aan enkele geen bewijswaarde kan worden gehecht gezien deze niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, en dat andere betrekking hebben op bepaalde niet-betwiste elementen zoals zijn Iraakse nationaliteit, studies en militaire dienst of niet als doorslaggevend worden beschouwd. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen weerlegt; hij beperkt zich louter tot het minimaliseren en het vergoelijken van de gedane vaststellingen. Verzoeker brengt aldus geen enkel element bij dat aantoonst dat hij afkomstig is uit Bagdad, laat staan dat aantoonst dat er aldaar een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heerst, *i.e.* een gewapend conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

De nieuwe elementen zijn bijgevolg niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 12 215 van 3 juni 2008 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, verwijst ter terechtzitting naar zijn verzoekschrift en legt de originele documenten neer van de reeds bij het verzoekschrift gevoegde stukken. Deze documenten zijn echter niet bij machte de vaststellingen van de bestreden beslissing te wijzigen nu documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit de beslissing van 22 februari 2012 blijkt evenwel afdoende dat wegens een geheel aan ongeloofwaardige verklaringen geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente afkomst uit Bagdad. Deze documenten kunnen de motivering van de bestreden beslissing aldus niet ontkrachten.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER